

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 371/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. F., Ž., a O. F., M., zastúpených advokátom JUDr. M. G., M., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 131/2009 a jeho uznesením zo 14. mája 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. F. a O. F. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. októbra 2009 doručená sťažnosť Ing. T. F., Ž., a O. F., M. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. G., M., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 131/2009 a jeho uznesením zo 14. mája 2009.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovatelia ako navrhovatelia spolu so svojou matkou, ktorá medzičasom zomrela, podali Okresnému súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) žalobu proti Mestu Martin, ktorou sa domáhali zaplatenia sumy 2 000 000 Sk s príslušenstvom. Okresný súd žalobu rozsudkom č. k. 7 C 147/2006-75 z 31. októbra 2007 zamietol. Proti označenému rozsudku okresného súdu podali sťažovatelia odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5 Co 45/2008-96 zo 17. októbra 2008 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Sťažovatelia podali proti označenému rozsudku dovolanie z dôvodu uvedeného v § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, t. j. z dôvodu, že im krajský súd ako účastníkom konania odňal možnosť konať pred súdom. O dovolaní rozhodol napadnutým uznesením najvyšší súd tak, že ho odmietol.

Podľa tvrdenia sťažovateľov najvyšší súd napadnutým uznesením porušil ich základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 ústavy, ako aj ich právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto žiadajú, aby ústavný súd o ich sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Porušovateľ v konaní 4 Cdo 131/2009 porušil právo

- sťažovateľov na spravodlivé prejednanie veci, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolov č. 3, 5 a 8,

- sťažovateľov domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručenom v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,

- sťažovateľov na právnu pomoc v konaní pred súdom, zaručenú čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

alternatívne buď

2. V zmysle § 56 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. uznesenie porušovateľa č. 4 Cdo 131/2009 zrušuje a podľa § 56 ods. 3 písm. b) zák. č. 38/1993 Z. z. vec vracia na ďalšie konanie

alebo

2. Priznáva sťažovateľom finančné zadostučinenie 66 387,83 Eur s 8 % úrokom od 14. 2. 2005 do zaplatenia a sumu 17 323,17 Eur (čo sú súdne poplatky 6 704,88 Eur + náklady právneho zastúpenia 10 618,29 Eur).

3. Sťažovatelia uplatňujú trovy konania v podobe nákladov právneho zastúpenia, zatiaľ za 2 úkony právnej pomoci.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovatelia tvrdia, že postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 131/2009 a jeho uznesením zo 14. mája 2009 boli porušené ich základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 ústavy, ako aj ich právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a v tejto

súvislosti žiadajú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že najvyšší súd porušil nimi označené práva.

Ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len takú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorá obsahuje náležitosti predpísané v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti zistil, že táto nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že nevyhnutnou podmienkou konania o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľov spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení ich základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci. Subjektívny názor sťažovateľov o porušení nimi označených práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie.

Podľa ústavného súdu nedostatok odôvodnenia sťažnosti má významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľov, aby čo najpresnejšie opísali skutkový stav, z ktorého vyvodzujú svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (IV. ÚS 359/08).

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva zo sťažnosti sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej

povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (pozri napr. IV. ÚS 409/04).

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí ústavný súd uvádza, že sťažovatelia sú zastúpení advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľov neobsahuje žiadne odôvodnenie, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2009